

«ALEGREU-VOS-EN I CELEBREU-HO» (Mt 5,12)
LA CRIDA A LA SANTEDAT EN EL MÓN CONTEMPORANI
Exhortació apostòlica “Gaudete et exsultate” del papa Francesc

CAPÍTOL QUART
ALGUNES NOTES DE LA SANTEDAT EN EL MÓN ACTUAL

Coratge i fervor

134. Com el profeta Jonàs, sempre portem latent la temptació de fugir a un lloc segur que pot tenir molts noms: individualisme, espiritualisme, tancament en petits mons, dependència, instal·lació, repetició d'esquemes ja prefixats, dogmatisme, nostàlgia, pessimisme, refugi en les normes. Potser ens resistim a sortir d'un territori que ens era conegut i manejable. No obstant això, les dificultats poden ser com la tempesta, la balena, el cuc que va assecar el ricí de Jonàs, o el vent i el sol que li van cremar el cap; i el mateix que per a ell, poden tenir la funció de fer-nos tornar a aquest Déu que és tendresa i que vol portar-nos a una itinerància constant i renovadora.

135. Déu sempre és novetat, que ens empeny a partir una i altra vegada i a desplaçar-nos per anar més enllà del que és conegut, cap a les perifèries i les fronteres. Ens porta allà on hi ha la humanitat més ferida i on els éssers humans, per sota de l'aparença de la superficialitat i el conformisme, continuen buscant la resposta a la pregunta pel sentit de la vida. Déu no té por! No té por! Ell va sempre més enllà dels nostres esquemes i no té por a les perifèries. Ell mateix es va fer perifèria (cf. Fl 2,6-8; Jn 1,14). Per això, si ens atrevim a arribar a les perifèries, allà el trobarem, ell ja hi serà. Jesús pren la iniciativa en el cor d'aquell germà, en la seva carn ferida, en la seva vida oprimida, en la seva ànima enfosquida. Ell ja hi és.■

(continuarà)

Diumenge, 26 de Juliol de 2020. Núm. 557

DIUMENGE XVII DEL TEMPS DE DURANT L'ANY

DONEU-NOS SAVIESA, PER PODER DESTRIAR EL BÉ DEL MAL

I avui, encara més paràboles. L'evangelí de sant Mateu que acabem de proclamar en aquest diumenge ens ha recollit quatre paràboles de Jesús: La del tresor amagat; la del comerciant de perles fines, la de les xarxes que arrepleguen de tot i la del cofre ple de joies noves i antigues.

Paràboles del Regne. Ens ajuden a copsar la realitat més profunda del misteri del Regne de Déu que Jesús ve a instaurar en aquest món com a preludi del Regne definitiu del cel.

Per a comprendre aquestes paràboles cal saviesa: però no la saviesa humana, sinó la saviesa de Déu. Aquella saviesa que Salomó demanà en la seva pregària al Senyor (primera lectura). Salomó esdevindrà el paradigma del savi, en l'Antic Testament. Els seus judicis gaudien de gran fama en tot el món antic. Quina és aquesta saviesa? Quin és el seu secret? Primerament refiar-se de Déu. Només Ell, Déu, és la veritable Saviesa (Sofia). En segon lloc “*saber escoltar, perquè pugui fer justícia al vostre poble i destriar el bé del mal*”, segons la pregària de Salomó.

Amb aquesta saviesa podrem comprendre l'ensenyament de les paràboles de Jesús: Saber desprendre's de tot, per a poder adquirir el tresor més preuat: el Regne de Déu.

Saber discernir el bé del mal, barrejat en la xarxa que ho arreplega tot, però que a la fi es posarà a la plena llum i es destriarà.

Saber valorar el pòsit de les coses velles i antigues i saber descobrir la bondat de les coses noves.

La veritable saviesa ens ha de portar a “*usar de tal manera els béns temporals, que no perdem els eterns*” segons demanàvem en l'oració que encapçalava la nostra celebració.

I quin és el veritable tresor que hem de cercar i adquirir? Només Déu. Davant de la possibilitat de viure en Déu per sempre o de la pèrdua de la seva amistat, per quin costat ens decantarem? ¿Què escollirem? És veritat que les coses terrenes són molt llamineres i les tenim a l'abast de la mà, però no ens satisfaran mai. Si ens deixem portar per la saviesa autèntica i veritable escollirem, al preu més alt, les coses de Déu, la seva vida divina, el seu Regne etern.

Cal ser disponible al servei de Déu. Cal anteposar l'amor a Déu. Cal tenir fe i esperança. Cal, en definitiva, refiar-se d'aquell que ens ho ha donat tot, fins i tot el seu Fill únic, per adquirir-nos com a poble seu, per fer-nos entrar en el seu Regne.

Donem gràcies a Déu, que hagi volgut mostrar-nos el camí de la veritable saviesa i ens hagi fet comprendre l'autèntic valor de les coses per tal que, valorant-les justament, puguem arribar a posseir les de més preu.■

* * * * *

GOIGS A SANT FELIU, MÀRTIR

Puix que gaudint del Senyor, / per sempre en el cel viviu;
sigueu nostre protector / gloriós màrtir sant Feliu.

Des de l'Àfrica vinguéreu
amb el màrtir sant Cugat,
i en Hispània meresquéreu
ser feliçment coronat:
alcansàreu a Girona,
en el rigor de l'estiu,
del martiri la corona, *gloriós...*

A Girona sepultats
vostres sants ossos quedaren,
i molts pobles i ciutats
esglésies us dedicaren
que amb singular benefici
de relíquies enriquiu;
sigueu sempre a tots propici, *gloriós...*

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30. Festius: 12'00 i 18'30. Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30. Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 25: 11,00: Funeral Dolors Masó Bou, Vda. R. Cassany
Diumenge, 26: 12.00: Pel poble. 18,30: Família Agell Casademont
Dilluns, 27: 18,30: Per la parròquia
Dimarts, 28: 18,30: Per les vocacions
Dimecres, 29: 18,30: Família Figueras Xifra
Dijous, 30: 18'30: Francesc Bartumeu Sanllehí
Divendres, 31: 18,30: M. Àngels Palomo
Dissabte, 1: 11,00: Pel poble
Diumenge, 2: 12.00: Família Juanola Bohigas
18,30: Jubileu de la Porciúncula

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 - 18'25. Diumenges: 11'45 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

PRIMERES COMUNIONS

Diumenge passat, dia 19 de juliol, van fer la Primera Comunió:
Gisela Garcia Corbera i Macià Grau Geis.

Dissabte, 1 d'agost

FESTA DE SANT FELIU, MÀRTIR

A les 18'30: MISSA SOLEMNE de la Festa de Sant Feliu,
màrtir, titular de la nostra Basílica.

Presidirà la Concelebració el nostre Bisbe Francesc

TOTS HI SOU CONVIDATS